

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput X. (a) Cœlestinus III. Eboracensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

quando nulla dabatur illius obitus præsumpto; juxta terminos textus in cap. quoniam, §. porro, vers. si autem, ut litenon contest. unde sententia nulla fuit, & proinde prodesse non poterat mulier ad excusandam malam fidem; siquidem non certa de morte prioris virti cum secundo contraxit, contra textum in cap. in præsentia, de spons. quā ratione in eisdem terminis non sufficere ad inducendam bonam fidem, & legitimationem filiorum ex secundo matrimonio; quod primum fuerit per judicis sententiam separatum, deciditur in cap. per venerabilem, vers. verū si veritas, hoc titul. quare varias interpretationes hujus textus adducunt Abbas num. 4. & 5. Præpositus numer. 3. Cardinal. num. 4. Aliqui docent, maritum primum in præsenti specie contumacem fuisse, & mulierem non potuisse eum diutius expectare, quia stimulis carnis resistere nequivat. Alii docuerunt, maritum diligenter perquisitum fuisse, neque inventum, ideoque contra eum, tanquam maliciose absentem, procedi potuisse, ex cap. 1. qui matrimonia accusare. Alii tandem ausi sunt asserere, textum hunc correctum esse per textum in dicto cap. per venerabilem: quibus omnibus omisis dicendum est cum Glossa finali hic, quam sequitur Covarr. de spons. 1. p. cap. 8. §. 1.

num. 10. quod in præsenti Pontifex de ordine processus, seu v. liditate sententia parum curavit ad effectum legitimacionis filiorum, de quo interrogabatur; quia sive sententia esset valida, sive nulla, semper sufficiens erat ad legitimam prolem suscepitam ex secundo matrimonio, quod ejus auctoritate publicè in facie Ecclesiæ parentes continxerunt. Nec juris error, si quis aderat in præsenti, impedit poterat legitimacionem ex matrimonio putativo, ut probavi supra in cap. 2. Nec obstar textus in d. cap. per Venerabilem, qui si recte perpendatur, mirè probat suprà traditam assertionem: nam dum in ejus serie Innocentius expendit diversitatem casus Regis Franciæ, & Nobilis montis Pessulanii, ait multi intercessisse in casu Regis Franciæ, quæ filios legitimos esse suadebant, & præcipue sententia separationis primi matrimonii, licet propter juris ordinem non servatum nulla esset; unde potius ex eo textu deducitur, sententiam divortii, et si nullam, prodesse tamen ad legitimacionem filiorum; unde in præsenti casu, licet sententia nulla esset, tamen matrimonium putativum sufficiebat ad legitimacionem prolis, juxta tradita suprà in cap. 2. ubi Commentarium hujus textus invenies.

C A P U T XI.

Idem (a) Belvacensi Episcopo.

QUOD nobis. Et infra: Si qui autem de clandestino matrimonio postmodum ab Ecclesia comprobato generati fuerint, eos (b) legitimos judices filios, (c) & haeredes.

N O T A E.

- I. (a) **B**elvacensi.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub titul. de clandestina de spons. cap. 3. & in cap. quod nobis, cod. titul. ubi integrum hujus textus extat.

(b) *Legitimos.*] Juxta tradita suprà in cap. 2. hoc titul. ubi Commentarium hujus textus dedi.

(c) *Et haeredes.*] Non sinendo videlicet, ut prætextu illegitimatis ab haereditate arceantur, ut exposui suprà in cap. causam 7.

C A P U T X.

(a) Cœlestinus III. Eboracensi Episcopo.

REferente nobis, &c. tibi taliter respondemus, quod publicæ honestatis justitiâ prohibente matrimonium inter eos contrahi non potuit, & contractum debuit separari, ac per hoc, cum filii nec per Ecclesiæ permissionem, nec per paternam ignorantiam excusantur, ad successionem paternorum bonorum non videntur aliquatenus admittendi.

N O T A E.

- I. (a) **E**boracensi.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc titul. cap. 1. integrâ autem epistola caremus. De Eboracensi Metropoli egi in cap. 4. de rescriptis.
2. (b) *Honestatis justitia.*] De quo impedimento late egit in cap. 3. de sponsal.

(c) *Ignoriam.*] Quia aut eam non habuerunt scientes impedimentum publicæ honestatis inter eos dari, aut si habuerunt, affectata ignorantia fuerat, ut in cap. 3. §. final. de clandest. de spons. quæ non prodest ad matrimonium putativum, ut proles ex eo suscepit legitima nascatur, ut probat Anselmus Robertus lib. 2. rer. judic. cap. 18. per totum.

C A P.